

Postanowienie z dnia 12 marca 1997 r.
II UKN 32/97

Sąd Najwyższy może odrzucić kasację bez zwracania jej sądowi drugiej instancji w celu uzupełnienia przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia, jeżeli z okoliczności sprawy jednoznacznie wynika, że nie sięga ona kwoty 5.000 zł.

Przewodniczący SSN: Maria Mańkowska, Sędziowie SN: Andrzej Kijowski, Jerzy Kuźniar (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 12 marca 1997 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Henryka P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w Ł. o zasiłek chorobowy, na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 października 1996 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

o d r z u c i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Decyzją z dnia 9 czerwca 1995 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych-Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy Henrykowi P. przyznania zasiłku chorobowego za okres od dnia 1 lutego do 14 kwietnia 1995 r. po ustaleniu, że jego zachorowanie i niezdolność do pracy powstały w czasie urlopu bezpłatnego. Stanowisko to podzielił Sąd Wojewódzki-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi, który oddalił odwołanie wnioskodawcy wyrokiem z dnia 23 maja 1996 r. [...]. Sąd ten przyjął, że niezdolność do pracy wnioskodawcy z powodu choroby istniała w czasie urlopu bezpłatnego, zatem za okres tej niezdolności nie przysługuje zasiłek chorobowy, zgodnie z art. 14 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (jednolity tekst; Dz. U. z 1983 r., Nr 30, poz. 143 ze zm.). Rozpoznając rewizję powoda od tego wyroku i po uzupełnieniu postępowania dowodowego, Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do jej uwzględnienia i oddalił ją wyrokiem z dnia 29 października 1996 r. [...]

Powyższy wyrok zaskarżył kasacją wnioskodawca i zarzucając naruszenie przepisów postępowania mające istotny wpływ na wynik sprawy, to jest art. 233 § 1 KPC poprzez jednostronne rozważenie zebranego w sprawie materiału, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. W kasacji zawarte jest oświadczenie o zrzeczeniu się rozprawy stosownie do art. 393⁸ § 3 KPC.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu

postępowania cywilnego... (Dz. U. Nr 43, poz. 189) od orzeczenia sądu drugiej instancji oddalającego po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy (po dniu 1 lipca 1996 r. - art. 14 ustawy) rewizję lub orzekającego co do istoty sprawy przysługuje kasacja, z wyłączeniem spraw, w których według tej ustawy kasacja nie przysługuje.

Wobec daty i charakteru wyroku Sądu Apelacyjnego wniesienie od niego kasacji jest możliwe, zachodzi więc konieczność rozważenia, czy kasacja jest dopuszczalna w myśl art. 393 KPC ze względu na przedmiot sprawy i jego wartość zaskarżenia.

Wnioskodawca kwestionując decyzję organu rentowego z dnia 9 czerwca 1995 r. dochodził ostatecznie przyznania zasiłku chorobowego za okres od 1 lutego 1995 r. do 14 kwietnia 1995 r., przy zastosowaniu jako podstawy jego wyliczenia, wynagrodzenia za pracę w wysokości 1500 zł miesięcznie.

Przepis art. 393 pkt 5 KPC nie dopuszcza kasacji w sprawach o jednorazowe świadczenia z zakresu ubezpieczeń społecznych, przewidzianych w przepisach o świadczeniach z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, a więc w sprawach dotyczących zasiłku porodowego i pogrzebowego (art. 2 pkt 3 i pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1974 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa). W sprawie przyznania zasiłku chorobowego w razie niezdolności pracownika do pracy wskutek choroby kasacja jest dopuszczalna co do zasady. Ponieważ jednak jej przedmiotem nie jest ustalenie prawa do świadczenia, ale samo świadczenie za wyżej wskazany okres, liczone od wynagrodzenia określonego przez wnioskodawcę na 1500 zł miesięcznie, kasacja byłaby dopuszczalna gdyby wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła co najmniej pięć tysięcy złotych (art. 393 pkt 1 KPC). Granica pięciu tysięcy złotych odnosi się do wszystkich spraw cywilnych (art. 1 KPC), a więc także do spraw z zakresu ubezpieczeń społecznych (art. 476 § 2 i 3 KPC), z wyłączeniem spraw gospodarczych (art. 479 KPC), dla których granica ta wynosi dziesięć tysięcy złotych. Nieoznaczenie przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia stanowi brak formalny i uzasadnia wszczęcie przez sąd drugiej instancji postępowania uzupełniającego (art. 393³ oraz art. 393⁵ KPC). Nieuzupełnienie przez stronę takiego braku w wyznaczonym terminie, powoduje odrzucenie kasacji stosownie do art. 393⁵ KPC.

Sąd Najwyższy nie jest powołany do podejmowania czynności mających na celu uzupełnienie formalnych braków skargi kasacyjnej. W razie ich dostrzeżenia zwraca kasację sądowi drugiej instancji (art. 393⁸ § 1 KPC), chyba że z okoliczności sprawy jasno wynika niedopuszczalność kasacji. Dotyczy to w szczególności niepodania przez stronę wartości przedmiotu zaskarżenia.

W sprawie niniejszej wynagrodzenie stanowiące podstawę wymiaru zasiłku chorobowego określone zostało na 1500 złotych miesięcznie, a okres, za który zasiłek ten winien być wypłacony wynosi siedemdziesiąt trzy dni (od 1 lutego do 14 kwietnia 1995 r.). Biorąc pod uwagę przepisy art. 11 i 12 ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa i podany w nich sposób wyliczania należnego zasiłku chorobowego, można ustalić, że wartość przedmiotu zaskarżenia równa zasiłkowi chorobowemu za dochodzony okres wynosi około trzy tysiące pięćset dwadzieścia pięć złotych, zakładając, że wnioskodawca miał okres zatrudnienia dłuższy niż 8 lat.

Przesądżając tę okoliczność należy stwierdzić, że kasacja w tej sprawie nie przysługuje (art. 393 pkt 1 KPC). Jest więc ona niedopuszczalna i powinna ulec od-

rzuceniu przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 393⁵ KPC.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji po myśli art. 393⁸ § 1 KPC.

=====